

Publicerad 2019-01-12 23:16 av pang

Intill haren

**

Harens lina päls
Intill min sträva hud
Vi vilar tillsammans
Under den sjukdomsröda himlen
Utan att det finns en risk
Att jag skadar haren

**

Haren vet
Mina begränsningar
Jag är människa
Jag har ett antal regler att följa
Annars vill samhället inte ha mig
Intill haren kan jag vila som en trygg varelse
Jag är varken människa eller djur
Jag bara är
Ofullkomlig och skör
I en hud som när som helst kan brista

**

Min hand är vaken
När jag trycker den mot harens
Sovande öra
Suset där inuti
Kan komma från himlen
Eller havet
Det spelar ingen roll
Allting sover hos haren
När jag somnar
Framkallas världen på nytt
Då är jag inte säker
På att jag någonsin kommer att vakna
igen

**

Jag säger inte att det finns
En öppning för mig att vara hare
Intill haren
Men när haren ser på mig
Med sina mandelformade ögon
Då väcks något annat till liv
Ett utforskat äventyr
En bro över till det vansinniga
Där jag inte längre har kontroll
Över mina rörelser och uttryck
Jag kan vara ett djur
Som bara vill leka och leva

*

Haren är en projektionsyta
Jag blir aldrig färdig
Med att föreställa mig haren
Och alla dess möjligheter
Haren kan vara fågel
En vild stadsörn
Med vingar som kan omsluta allas rädslor
Haren kan vara
Mig som barn
Med armarna utslagna längs sidorna
Som obrukbara vingar

**

Jag är intill haren
Månens ljus är blått
Jag smeker försiktigt harens mjuka nos
Den är blöt
Hårig
Haren blundar
Jag omsluter harens nos med mina läppar
Det är en ingivelse
Det trubbiga och sträva mot tungan
Harens tassar gräver i mina bröst

Vi är nära
Och någonting lossnar kring hjärtat
Jag andas inte
Jorden står stilla
Vi ligger här
Som två tonåringar

*

Haren kan
Mitt helvete
Tankarna som går på repeat i skallen
Jag har spelat upp dem för haren
Och haren bara nickar
Vädrar med nosen
Blinkar med ögonen
Som om mina tvång inte är något att bry sig om
Det finns värre saker
I världen
I natten
I harens trånga hydda

**

En natt
Är vinden så kall
Att haren söker sig in under min arm
Den lilla flåsande munnen
Jag trycker haren tätt intill
Knäpper upp jackan
Låter haren komma in i dunet
Jag skulle kunna gå härifrån som vanligt imorgon
Med en hare innanför jackan
Kanske skulle jag bara upptäcka
Att ingen hare fanns där
Och bli ännu mer orolig för mig själv

**

Haren är inte människa
Har aldrig varit människa

Vill inte vara människa
Varför drömmer jag då varje natt
Om att vara hare?
Vad är det haren har
Som inte jag har
Jag blir inte klok på alla tankar
Som hela tiden leder mig ut i ogräs
Harliv
Modersmjölk och paltkoma

**

Lilla ljuva harpalt
Ditt fläsk är silkeslent mot min hud
Jag masserar dina spända tinningar
Din brokiga ryggrad som glider undan
Jag mumsar din pälsiga saft
Ditt håriga djur
Du är en vilde
Under allt det kontrollerande skinnet
Så vill jag också vara
Jag vill blomma ut
Springa mig dödstrött över ängen
På sprittande bakben
Aldrig vända på huvudet
För att se vad jag har lämnat bakom mig

**

Texten är utskriven från Poeter.se
Författaren pang med Poeter.se id #5591 innehar upphovsrätten